Trời Bu□n

Trời Bu□n

Trời đ□t sao bu□n như đ□ tang

Mây trời mới tụ gió đã tan

Trăm năm chưa đ□n đời đã m□t

Mà ch□ng ai v□, qua h□i han.

Chi□u qua còn th□y □ nơi đây

Hôm nay h□n đã □ trên mây

H□i thăm mới bi□t người thiên c□

Th□p nén nhang bu□n g□i gió bay.

Con chim bói cá trên cọc nhọn

Sõi bóng tìm ai, xu□ng mặt h□

Dư □nh phận người như cát bụi

Hoài công vun xới, cũng hư vô.

Ta đợi như chừng bóng c□ nhân

Đã b□ người đi tự lúc nào

Hoàng hôn bóng đ□ bu□n mu□n khóc

Ta không thèm h□i, b□i tại sao?

Nhân thế muộn phiền tan vỡ mộng

Ai còn mê tỉnh vướng thêm sầu

Trần gian thoáng chốc, như sương khói

Một chút tình thân, tiếng kinh cầu.

Lê Tuấn

Buồn cho thân phận con người

Đã sớm bị cuộc chơi trong mùa dịch bệnh Covid 19.

January 7, 2021

Ngày Buồn

Ngày buồn giềng kẻ đội khăn tang
Cảnh vật đìu hiu lạnh héo tàn
Tiễn bước anh đi tràn giọt lệ
Tâm tình cuộn gió thổi lang thang

Ngày buồn giấc mộng vẫn quanh đây
Hạnh phúc vơi đầy gởi đám mây
Vạn ngã đường đời lăn cát bụi
Chim đành vẫy cánh thả trời bay

Ngày buồn nhắc nhở thời chung sống
Nắng hạ mưa thu phẳng lặng hồ
Ngát đượm vườn hoa mầm giấc nguyệt
Tranh đời điểm phấn vẽ hoà tô

Ngày buồn thổi phận sống hiền nhân
Phút cuối trà chung sưởi ấm nào
Vỡ giấc mơ xưa hẩn lảo đảo

An bày s□ phận t□i vì sao

Ngày bu□n ti□n biệt mi nhoà ướt
Phận bạc đôi mình rẽ l□i sâu
Bước c□nh sương mù thêm héo h□t
Con tim th□n thức nguyện dâng c□u

Minh Thuý Thành Nội
Tháng 1/8/2021